

JONGERENWERKING PIETER SIMENON vzw

Martinus Van Gurplaan 45 - 3920 LOMMEL ☎ 011 54 46 08 fax 011 55 33 01
email pietersimenon@telenet.be website www.pietersimenon.be
PCR 000-0102508-76 Fortis 011-2501050-62

Historiek 35/25 jaar Jongenstehuis Pieter Simenon 'een hele geschiedenis binnen een boeiende context' uit het jaarverslag 1996

Het jongenstehuis Pieter Simenon, genoemd naar een in Zaïre overleden pater Scheutist, missionaris en familielid van de initiatiefnemers, werd gesticht door het echtpaar Vanhumbeeck-Simenon in juli 1961 te Donk bij Herk-de-Stad.

Tijdens 10 jaar idealistische inzet groeide dit initiatief uit tot een familiaal en christelijk huis voor een zestigtal oudere werkende en studerende jongens met sociaal-pedagogische problemen. In Donk konden die moeilijke jongens terecht, die elders niet meer werden opgenomen.

Het te kleine aanvangskapitaal, de toen nog praktisch onbestaande officiële subsidiëring en het groot aantal vrije onbetaalde plaatsingen veroorzaakten latente financiële moeilijkheden, die bij gebrek aan ondersteunend administratief en financieel beheer, leidden tot een faillissement in augustus 1971.

Vanuit deze omstandigheden werd in mei 1971 een nieuwe vzw gesticht met als doelstelling de opvang van de opgenomen jongens verder te verzekeren. Deze vzw verwezenlijkte op 2 november 1971 de verhuis naar het leegstaande kloostercollege van de paters Kapucijnen te Lommel-Werkplaatsen.

Alle energie diende vooreerst besteed te worden aan de meest elementaire voorzieningen in het gebouw, de vereisten voor brandveiligheid en financiële werkingsmiddelen. Een aantal administratieve en organisatorische vereisten werden op punt gesteld. De opnamecapaciteit werd vastgesteld op 39 jongens, beperkt tot werkenden.

De inplanting van het home in de gemeente Lommel verliep aanvankelijk niet zonder moeilijkheden.

Na een huurperiode van twee jaar werd in februari 1974 het bestaande gebouw aangekocht, dit betekende dat de definitieve vestigingsplaats in Lommel bleef.

De rekrutering van personeelsleden en beheerders zou nu lokaler georganiseerd worden. De vrijwel volledig vernieuwde beheerraad en een nieuwe directeur dienden naar heel wat instanties het vertrouwen te winnen. Met de plaatselijke bevolking en officiële en maatschappelijke diensten kon een verhoogde integratie en betrokkenheid bereikt worden. Mede dankzij aangepastere erkennings- en subsidiëringsbesluiten van het ministerie kon meer aandacht besteed worden aan de kwalitatieve werking van het jongenstehuis. Steeds meer vertrouwend op de eigen verantwoordelijkheden van de personeelsgroep met betrekking op de interne organisatie en realisatie van de doelstellingen, richtte de beheerraad de aandacht op het financieel beheer en de verwezenlijking van de achtereenvolgende verbouwingsfasen binnen het oude klooster. Dit kon slechts gerealiseerd worden via jaarlijkse vergunningen van het ministerie van Binnenlandse Zaken voor goederen- en geldcollecten.

De opnamecapaciteit wijzigde op 2 januari 1976 naar 40 jongens, op 1 december 1978 naar 33 en op 1 oktober 1980 naar 30 adolescenten jongens.

Vanaf 1976 werden jaarverslagen opgesteld en een jaarlijkse doorlichting gedaan. Meer en meer betekende dit een permanente kritische evaluatie van het functioneren van de instelling.

Van een oorspronkelijk familiaal, later functioneel verblijfsthuis, evolueerde het jongenstehuis naar een meer eigentijds doorgangstehuis, waarin via intensieve individuele begeleiding, jongens geholpen werden naar een meer zelfstandige levenshouding, waarbij doelgroep en methodiek steeds duidelijker geprofileerd werden.

Vanaf 1983 stellen we een stroomversnelling vast met betrekking tot vernieuwende, kleinschalige, territoriaal gespreide en gedifferentieerde initiatieven, die ook elk een eigen evolutie kennen.

- In 1983 werd de residentiële opvang opgesplitst door de oprichting van een kleinschalige afdeling voor vier jongens in Leopoldsborg, die vier jaren later in 1987 naar Lommel-Kattenbos verhuisde. Dit groeit uit tot een eerder regionaal gericht 'kamertrainingstehuis'.
- Ook in 1983 startte een B.T.K.-, vanaf 1985 D.A.C.-project werkatelier met jobdienst, sedert 1989 aan zijn derde vestigingsplaats toe, eindelijk een eigen degelijke infrastructuur, echter nog steeds werkend met personeel in D.A.C.- (nep)statuten. Het programma-aanbod evolueerde ook als activiteiten-aanbod en time-outbemiddeling en is nu vooral als individuele trajectbegeleiding uitgewerkt. De werking van het werkatelier kon sedert 1988 op een jaarlijkse E.S.F.-toelage rekenen, echter slechts tot 30 april 1996; eind 1996 rekt het atelier op een alternatief: de goedkeuring als brugproject begin 1997.
- Vanaf 1984 werd ook de nieuwe werkformule begeleid zelfstandig wonen (BZW) gehanteerd. Met de inhoudelijke uitbouw van gezins- en milieugeoriënteerde begeleiding, projectwerking, time-outplaatsen en vakantieaanbod werd in 1995 de externe werking ook organisatorisch geherstructureerd.
- Vanaf 1986 stond de evolutie van de infrastructuur vooral in functie van de volledige nieuwbouw te Lommel-Werkplaatsen, in gebruik genomen in 1988, en waarin in 1989 een uitgebreide automatisering geïntegreerd werd. De interne werking en meer bepaald de hantering van onze doelgroep in een leefgroepgebeuren binnen de infrastructuur van een trainingscentrum voor kamerbewoning (TCK) vergde een permanente bevraging en resulteerde ook in 1995 in een duidelijkere structuur. Meer bepaald werd een gefaseerde doordachte differentiatie gerealiseerd tussen het interne en externe werkingsaanbod van het residentiële begeleidingstehuis.

Ook dompers gingen aan de werking niet voorbij. We zagen mislukkingen met individuele jongeren, die het niet waar maakten, waarbij ook vanuit de werking misschien is tekort geschoten.

Ongevallen eisten de jonge levens van 3 jongens de ons waren toevertrouwd. In juni 1984 was er de noodlottige instorting van de oude zijbouw, waarbij een fijne vrijwillige medewerker van het werkatelier het leven liet. Pas vele jaren later waren de gerechtelijke uitspraak en verzekering duidelijk.

De nationale collectenvergunningen sedert 1971 werden vanaf 1991 bemoeilijkt en zelfs tijdelijk ingetrokken; in het kader van het financieringsbeleid duidelijk slechts een tijdelijk te overbruggen toestand. Provinciale vergunningen lieten vanaf dan toe de collectenwerking op beperktere schaal te continueren.

De ontwikkelingen sedert 1983 evolueerden binnen een zeer turbulente wettelijke context. De overheid, vooral de Vlaamse Gemeenschap, herstructureerde intensief en sturend. Ernstige sociale beroeringen in de sector, zelfs een stakingsdeelname in het jongenstehuis. Geleidelijke realisatie en streefbarema's in de sector. De verlenging van de leerplicht en de verlaging van de meerderjarigheid, beide tot 18 jaar. Voortgezette hulpverlening na 18 jaar. Nieuwe decreten inzake bijzondere jeugdbijstand gecoördineerd op 4 april 1990. Installering van bemiddelingscommissies en hertekening van de verwijzers. De erkenningscommissie en programmatie. Nieuwe erkennings- en subsidiënormen op 22 mei 1991 en 13 juli 1994.

In deze context werd in 1991 een bijkomende erkenning aangevraagd voor een kleinschalig dagcentrum, capaciteit 6, via ombouw. Het dagcentrum 'De Teuten' werd erkend vanaf 1 september 1991 en operationeel vanaf begin 1992 voor zes kinderen en hun gezinnen uit Lommel en directe omgeving; in een eigen huisvesting vanaf 18 maart 1994. Naschoolse opvang, schoolopvolging en gezinsbegeleiding worden er aangeboden.

Vanaf 1 december 1991 tot 30 september 1994 participeerde het jongenstehuis in het experiment 'Zeer Intensieve Begeleiding' (ZIB). Vervolgens werden we als partner betrokken in het nieuwe 'Samenwerkingsverband voorzieningen', een steunpunt ten aanzien van voorzieningen voor adolescenten met opnameplicht.

De laatste jaren werd ook met meer inzet geparticipeerd aan diverse overleg- en samenwerkingsverbanden en dit zowel op lokaal, regionaal, Limburgs en Vlaams niveau; tot en met een grensoverschrijdende structurele samenwerking.

Vanaf 1 september 1994 werd met de voorziening Matrix te Heerlen in Nederland driemaandelijks een Woon-Werkproject gerealiseerd met deelname van jongeren en een personeelslid van Pieter Simenon ... steeds zoekend naar een andersoortige aanpak in onze keuze voor een restdoelgroep adolescente jongens binnen de bijzondere jeugdzorg. Tijdens deze laatste jaren evolueerde de opnamecapaciteit voor het gedifferentieerde begeleidingsaanbod beperkt. De totale capaciteit bedroeg tot 1 januari 1992: 30, vanaf 1 januari 1992: 27; vanaf 1 april 1993: opnieuw 30 en vanaf 1 januari 1995: 31. Vanaf 1 september 1991 is hierin de capaciteit van 6 dagcentrumplaatsen inbegrepen.

De hererkenning sedert 1 januari 1995 voor een termijn van vijf jaren betekende de actuele erkenning van 2 voorzieningen, het begeleidingstehuis Pieter Simenon met capaciteit 25 en het dagcentrum De Teuten met capaciteit 6.

De statutaire algemene vergadering van de vzw op 24 april 1996 actualiseerde het doel van de vzw en wijzigde de naam in vzw Jongerenwerking Pieter Simenon.